

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-79-30>

УДК 338.48

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

THE CURRENT STATE AND ORGANIZATION OF UKRAINE'S HOTEL BUSINESS IN WARTIME

Харенко Дмитро Олександровичкандидат технічних наук, доцент,
Одеський національний економічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7978-3287>**Шикіна Ольга Володимирівна**кандидат економічних наук, доцент,
Одеський національний економічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5294-3367>**Тітомир Людмила Анатоліївна**кандидат технічних наук, доцент,
Міжнародний гуманітарний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2281-3884>**Kharenko Dmytro, Shykina Olga**

Odesa National Economic University

Lyudmila Titomir

International Humanitarian University

У статті досліджено сучасний стан та особливості організації готельного бізнесу України в умовах війни. Актуальність теми зумовлена необхідністю забезпечення стійкості підприємств гостинності в кризовому середовищі. Метою дослідження є визначення основних чинників, що впливають на функціонування готельного ринку, та розроблення практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності управління. Використано методи аналізу, синтезу, систематизації та порівняння. Установлено, що ключовими напрямками адаптації є орієнтація на внутрішній ринок, цифровізація управління, диверсифікація послуг і підвищення рівня безпеки. Результати дослідження свідчать про поступову стабілізацію готельного ринку та посилення його конкурентоспроможності. Практичне значення полягає у формуванні рекомендацій щодо вдосконалення організаційних механізмів і забезпечення сталого розвитку галузі.

Ключові слова: готельний бізнес, організація готельної справи, стійкість, кризове управління, готельний менеджмент, цифровізація, туризм в Україні, післявоєнне відновлення.

The article analyzes the current state and organizational principles of the hotel business in Ukraine under wartime conditions. The relevance of the study lies in the urgent need to ensure the resilience, adaptability, and sustainable functioning of the hospitality sector, which has become one of the most vulnerable components of the national economy during the war. The purpose of the research is to identify the key factors influencing hotel enterprises, determine the organizational and economic mechanisms that ensure their stability, and propose practical recommendations for improving management efficiency and competitiveness under crisis conditions. The methodological framework of the study is based on analytical, comparative, and systematization methods, which made it possible to assess the impact of external and internal factors on the functioning of the hotel market and to identify the main patterns of its adaptation to the new socio-economic environment. The results of the research demonstrate that, despite destructive influences such as military risks, economic instability, and a reduction in international tourism, the Ukrainian hotel industry shows signs of gradual recovery. This process is driven by the growth of domestic tourism, diversification of services, implementation of digital management tools, and investments in safety and infrastructure modernization. The territorial redistribution of demand toward safer western regions, the strengthening of national hotel chains, and the emergence of new formats of accommodation confirm the adaptability and flexibility of the sector. It is established that the resilience of hotel enterprises depends not only on

external circumstances but also on effective organizational decisions, strategic planning, and innovation-oriented management practices. The practical significance of the research lies in the development of a conceptual model of organizational and economic factors of hotel business resilience, which reflects the relationship between external challenges, adaptive management strategies, and achieved operational results. The proposed model can serve as a methodological framework for post-war recovery planning and the sustainable development of Ukraine's tourism and hospitality industries.

Keywords: hotel business, organization of hotel management, resilience, crisis management, hotel management, digitalization, tourism in Ukraine, post-war recovery.

Постановка проблеми. У сучасних умовах воєнного стану в Україні готельний бізнес стикається з безпрецедентними викликами, що охоплюють усі аспекти його функціонування – від безпеки та логістики до кадрового забезпечення і формування попиту. Руйнування інфраструктури, зміна туристичних потоків, зниження купівельної спроможності населення та загальна економічна нестабільність створили нову реальність для підприємств індустрії гостинності. Водночас саме в умовах кризи готельний бізнес демонструє високу адаптивність, здатність до трансформації та пошуку нових організаційних форм роботи. Це вимагає наукового осмислення процесів, що відбуваються, аналізу механізмів пристосування підприємств до змін середовища та визначення ефективних напрямів удосконалення організації готельної діяльності. Отже, дослідження сучасного стану та особливостей організації готельного бізнесу України в умовах війни є актуальним завданням, пов'язаним із необхідністю розроблення науково обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення його стійкості, ефективності та конкурентоспроможності у складних соціально-економічних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання функціонування та розвитку готельного бізнесу в умовах кризових явищ є предметом активного наукового обговорення як в Україні, так і за кордоном. В умовах посиленої геополітичної нестабільності, пандемії COVID-19 та воєнних дій на території України дослідники приділяють увагу стратегіям антикризового управління, гнучким моделям організації бізнесу, впровадженню інновацій і цифрових технологій у сфері гостинності. В українській науковій літературі проблематику впливу війни на готельну сферу висвітлюють Безручко Л., Білоус С. та Філь М. [1], які систематизували деструктивні чинники воєнного стану та окреслили можливості відновлення сектору. Баженова С., Пологовська Ю. та Канцур І. [2] дослідили особливості функціонування готельно-ресторанного бізнесу України у сучасних економічних умовах та

запропонували напрями розвитку внутрішнього туризму. У роботі Є. Подакова [3] здійснено оцінку інвестиційної привабливості галузі в умовах війни та визначено перспективи залучення капіталу після стабілізації ситуації. Практичні аспекти антикризового менеджменту в готельному бізнесі розглянуто у працях А. Лупашка [4] та О. Чорного [5], які узагальнили реальний досвід українських операторів під час трансформації ринку у 2022–2025 роках. Згідно з аналітичним звітом Ribas Hotels Group [6], український готельний сектор демонструє стійку тенденцію до відновлення, зокрема, завантаженість готелів у туристичних регіонах перевищує 60%, а рентабельність бізнесу поступово зростає завдяки впровадженню інноваційних рішень у сфері енергозбереження, цифровізації та підвищення стандартів безпеки. Міжнародні дослідження значною мірою фокусуються на проблемах управління у кризових періодах, зокрема під час пандемії COVID-19, економічних потрясінь і воєнних конфліктів. Сігала М. [7] наголошує, що глобальні кризи виступають каталізатором інновацій і цифрової трансформації у туризмі та гостинності. У роботі Гурсой Д. та Чі К. [8] підкреслено, що відновлення попиту в готельному бізнесі можливе за умови гнучкої адаптації сервісних процесів до змін споживчих очікувань. Баум Т. та Хай Н. [9] розглянули вплив кризових явищ на кадрову політику готельних підприємств і необхідність впровадження стійких моделей працевлаштування. Дослідження Кім Дж. та Хан Х. [10] доводить, що управління ризиками й підвищення довіри клієнтів є ключовими чинниками відновлення репутації готельних брендів після криз. Чен М.-Х. [11] акцентує увагу на потребі перегляду бізнес-моделей готельного сектору з урахуванням соціальної відповідальності та безпеки клієнтів. Бейкер М. [12] аналізує стратегії виживання малих готельних підприємств під час пандемії та вказує на значення локальних партнерств і діджиталізації. Паппас Н. [13] підкреслює роль сценарного планування в управлінні ризиками в індустрії гостинності, а Гох Е. та Сігала М. [14] вияв-

ляють, що цифрова комунікація та автоматизація процесів стають головними факторами конкурентоспроможності під час криз. У звіті UNWTO [15] зазначено, що посткризове відновлення готельного бізнесу вимагає активного розвитку внутрішнього туризму, модернізації управлінських процесів і розширення інвестиційних можливостей. Сучасні наукові підходи також акцентують увагу на стійкості бізнесу (business resilience). Так, Кок Ф., Норфельт А. та ін. [16] аналізують психологічну готовність управлінців до змін і підкреслюють значення адаптивного лідерства. Філімонау В. [17] у дослідженні післявоєнного відновлення туризму наголошує на важливості екологічної та соціальної стійкості як стратегічних пріоритетів розвитку готельної індустрії. Попри наявність значного наукового доробку, залишаються недостатньо дослідженими питання організації готельного бізнесу в умовах воєнного стану, зокрема формування ефективних моделей управління персоналом, антикризового планування, цифровізації бізнес-процесів та створення безпечного сервісного середовища. Недостатньо розробленими залишаються також практичні інструменти оцінювання стійкості готельних підприємств у кризових ситуаціях. Це зумовлює необхідність подальших досліджень, спрямованих на вдосконалення організаційно-економічних механізмів функціонування готельного бізнесу України в умовах війни.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Узагальнення результатів попередніх досліджень показує, що більшість наукових праць зосереджена на вивченні окремих аспектів функціонування готельного бізнесу в умовах кризових явищ – економічних, пандемічних чи воєнних. Водночас системне наукове осмислення організації готельного бізнесу України в умовах війни, яке поєднує управлінський, економічний та соціальний виміри, поки залишається недостатньо розробленим.

Метою статті є аналіз сучасного стану та організації готельного бізнесу України в умовах війни, визначення його ключових тенденцій, викликів та проблем, а також розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення організації діяльності готельних підприємств з урахуванням сучасних вимог стійкості, цифровізації та безпеки.

Таким чином, стаття спрямована на формування науково обґрунтованих підходів до оптимізації організації готельного бізнесу в Україні, підвищення його стійкості та конку-

рентоспроможності в сучасних надзвичайних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний готельний бізнес України перебуває у стані глибокої трансформації, спричиненої пандемією COVID-19 та повномасштабною війною, що триває з 2022 року. Ці події істотно змінили умови функціонування сфери гостинності, зумовивши скорочення кількості активних засобів розміщення, падіння зовнішнього попиту, перерозподіл внутрішнього ринку, дефіцит кадрів та необхідність швидкої цифрової адаптації. За оцінками Державного агентства розвитку туризму України (ДАРТ), у 2022 році кількість колективних засобів розміщення скоротилася майже на 17% порівняно з 2021 роком. Значна частина готелів була зруйнована або залишилася на тимчасово окупованих територіях. У 2023 році тенденція скорочення сповільнилася, а у 2024–2025 роках спостерігається поступова стабілізація ринку, насамперед у центральних і західних регіонах, які характеризуються відносною безпекою та сталим внутрішнім попитом [18]. Згідно з аналітичним звітом Ribas Hotels Group, на середину 2024 року в Україні функціонувало близько 2017 готелів, серед яких 1,1% становили міжнародні мережі, 5,1% – національні оператори, 80,3% – незалежні готелі різних форматів, а решту – мотелі та хостели [6]. Це свідчить про переважання локальних готельних брендів і тенденцію до нарощування їхньої частки в структурі ринку.

Воєнні події спричинили суттєву територіальну асиметрію: максимальна завантаженість спостерігається у західних регіонах (Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська області), де рівень заповнюваності номерного фонду у 2024 році перевищував 60–65%, тоді як у центральних регіонах цей показник утримувався на рівні 35–40%. За інформацією Forbes Ukraine, попри складну економічну ситуацію, в Україні зростає кількість малих готелів і хостелів, що пояснюється активізацією внутрішнього туризму та зростанням попиту серед внутрішньо переміщених осіб [19].

Війна та економічна нестабільність зумовили низку системних викликів для готельної індустрії. До основних деструктивних чинників належать зниження зовнішнього попиту, інфраструктурні пошкодження, дефіцит кадрів, енергетичні перебої, підвищення витрат та конкуренція з короткостроковою орендою. За даними Ribas Hotels Group, обсяг виручки

готелів у 2022 році скоротився більш ніж на 50% порівняно з довоєнним рівнем, однак у 2023 році зріс на 25%, що підтверджує поступове відновлення платоспроможного попиту та адаптацію бізнесу до нових умов [6]. У першому півріччі 2024 року суб'єкти туристичної галузі сплатили до державного бюджету 1,2 млрд грн податків, що на 39% більше, ніж у попередньому році [18].

Поступове відновлення готельного ринку пов'язане з активним переорієнтуванням підприємств на внутрішнього споживача. Зниження кількості іноземних туристів і припинення регулярного авіасполучення змусили операторів змінити бізнес-моделі, орієнтуючись на нові цільові сегменти: внутрішніх мандрівників, релоковані компанії, гуманітарні та волонтерські організації. Відповідно, структура попиту змістилася у бік довготривалого

проживання, що сприяло розвитку апарт-готелів і колівінгів.

Важливим напрямом адаптації стало інвестування у безпеку. Наявність укриттів, автономних систем живлення, резервних джерел води та тепла підвищує конкурентоспроможність готелів і формує довіру клієнтів. Поряд із цим зростає увага до безбар'єрності, що стає одним із ключових стандартів сучасного готельного сервісу.

В умовах дефіциту персоналу підприємства дедалі частіше впроваджують цифрові системи управління: автоматизацію бронювання, мобільне заселення, CRM-платформи, системи управління енергоспоживанням (EMS) і гнучкі моделі контролю якості. Такі технології підвищують операційну ефективність, мінімізують витрати та дозволяють підтримувати високий рівень обслуговування навіть за обмежених ресурсів.

У 2023–2024 роках українські готелі почали активно розвивати маркетингові ініціативи, спрямовані на зміцнення клієнтської лояльності. Популярності набули індивідуалізовані пропозиції, бонусні програми, креативні формати відпочинку, розроблені відповідно до запитів внутрішніх споживачів. Це дало змогу збільшити середній рівень завантаженості в регіонах із розвиненим внутрішнім туризмом. За даними Ribas Hotels Group, у 2024 році середня завантаженість готелів у Львівській, Івано-Франківській та Закарпатській областях перевищила 60%, а в Одесі в літній сезон сягнула 75%, що майже удвічі більше, ніж у 2023 році [6]. Водночас зросла роль національних мережевих операторів – «Optima», «Reikartz», «Premier» і «Ribas Hotels Group», які активно розвивають стандартизовані формати сервісу та впроваджують уніфіковані управлінські системи. Це сприяє формуванню єдиних стандартів якості, підвищенню довіри споживачів і зміцненню інвестиційної привабливості галузі.

Для відображення взаємозв'язку між основними чинниками впливу, адаптаційними механізмами та результатами функціонування готельного ринку в умовах війни, було розроблено схему організаційно-економічних факторів стійкості готельного бізнесу України в умовах війни (рис. 1).

Запропонована схема відображає взаємозалежність між зовнішніми ризиками та внутрішніми організаційними рішеннями, які впливають на рівень стійкості готельного бізнесу. Її практична цінність полягає в тому, що вона дозволяє узагальнити основні напрями

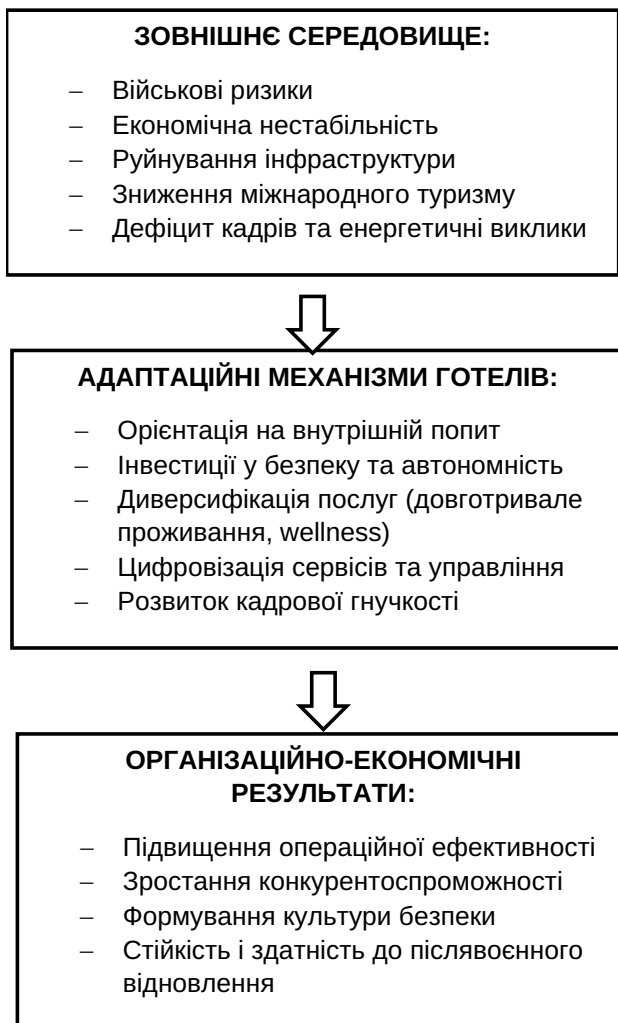

Рис. 1. Схема взаємозалежності організаційно-економічних факторів стійкості готельного бізнесу України в умовах війни

Джерело: сформовано авторами

антикризової адаптації, визначити ключові управлінські пріоритети (цифровізація, безпека, кадрова політика) та окреслити механізми підвищення конкурентоспроможності галузі у післявоєнний період.

Таким чином, результати дослідження свідчать, що сучасна організація готельного бізнесу в Україні еволюціонує у напрямі більшої гнучкості, інноваційності та соціальної відповідальності. Галузь переходить від моделі «виживання» до стратегії «адаптивного розвитку», де головним ресурсом виступає ефективне управління в умовах невизначеності.

Висновки. Проведене дослідження дозволило визначити ключові тенденції розвитку готельного бізнесу України в умовах воєнного стану. Встановлено, що галузь залишається однією з найбільш уразливих сфер послуг, проте демонструє ознаки поступової стабілізації завдяки активізації внутрішнього туризму, цифровізації управління та зростанню ролі національних мережевих операторів.

Основними викликами для готельного бізнесу залишаються військові ризики, інфраструктурні руйнування, дефіцит кадрів, підвищення витрат на енергоресурси та скорочення зовнішнього попиту. Водночас адаптаційні механізми – орієнтація на внутрішнього споживача, диверсифікація послуг і підвищення рівня безпеки – сприяють стабілізації діяльності підприємств у 2023–2024 роках.

Стійкість готельної галузі залежить не лише від зовнішніх умов, але й від організаційної гнучкості, ефективності менеджменту та здатності до впровадження інновацій. Авторська схема організаційно-економічних факторів стійкості відображає взаємозв'язок між ризиками, управлінськими рішеннями та результатами функціонування, що може бути використано для формування програм післявоєнного відновлення.

Отже, готельний бізнес України демонструє здатність до адаптації, модернізації організаційних підходів і поступового відновлення, що створює основу для його інтеграції у післявоєнну європейську систему гостинності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Безручко Л., Білоус С., Філь М. Готельне господарство України в умовах війни: сучасний стан та перспективи розвитку. *Економіка та суспільство*. 2023. № 47. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2145/2074>
2. Баженова С., Пологовська Ю., Канцур І. Розвиток готельно-ресторанного бізнесу в умовах сьогодення. *Економіка та суспільство*. 2022. № 38. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1287>
3. Подakov Є. С. Сучасний стан, інвестиційна привабливість та перспективи розвитку готельного бізнесу в Україні. *Економічний простір*. 2024. № 191.
4. Лупашко А. Заощаджуємо та примножуємо: як власникам бізнесу змусити гроші працювати в умовах війни. *Delo.ua*. 2024. URL: <https://www.delo.ua>
5. Чорний О. Ласкаво просимо: чому готельєри полюбили домашніх улюбленців. *Mind.ua*. 2024. URL: <https://mind.ua>
6. Ribas Hotels Group. Огляд готельного ринку України 2025. Одеса, 2025. URL: <https://ribashotelsgroup.ua>
7. Sigala M. Tourism and COVID-19: Impacts and implications for advancing and resetting industry and research. *Journal of Business Research*. 2020. Vol. 117. P. 312–321. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.06.015>
8. Gursoy D., Chi C. Effects of COVID-19 pandemic on hospitality industry: Review of the current situations and a research agenda. *Journal of Hospitality Marketing & Management*. 2020. Vol. 29(5). P. 527–529. DOI: <https://doi.org/10.1080/19368623.2020.1788231>
9. Baum T., Hai N. Hospitality, tourism, human rights and the impact of COVID-19. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*. 2021. Vol. 33(8). P. 3002–3019. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJCHM-03-2021-0274>
10. Kim J., Han H. The influence of perceived risk on customers' intentions to use hotel services during crisis. *Tourism Management Perspectives*. 2021. Vol. 40. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2021.100879>
11. Chen M.-H. The response of hotel industry to crises: Lessons from COVID-19. *International Journal of Hospitality Management*. 2021. Vol. 94. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2020.102815>
12. Baker M. Small hotel resilience during the pandemic: Adaptation and innovation. *Tourism Review*. 2022. Vol. 77(2). DOI: <https://doi.org/10.1108/TR-09-2020-0451>
13. Pappas N. Crisis management in hospitality: Strategic lessons from global disruptions. *International Journal of Hospitality Management*. 2023. Vol. 109. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2022.103392>
14. Goh E., Sigala M. Digital transformation in hospitality: Crisis-driven innovation and sustainability. *Tourism Management*. 2023. Vol. 94. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2022.104659>

15. UNWTO. Tourism Recovery Tracker 2024. Madrid: World Tourism Organization, 2024. URL: <https://www.unwto.org/tourism-recovery-tracker>
16. Kock F., Nørfelt A., Jensen J. Organizational resilience in tourism: Leadership under crisis. *Annals of Tourism Research*. 2023. Vol. 97. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.annals.2022.103481>
17. Filimonau V. Post-war recovery of tourism and hospitality: Sustainability perspectives. *Tourism Economics*. 2023. Vol. 29(7). DOI: <https://doi.org/10.1177/13548166231161275>
18. Державне агентство розвитку туризму України. Аналітичний звіт про стан туристичної галузі в умовах воєнного стану. Київ, 2024. URL: <https://www.tourism.gov.ua>
19. Forbes Ukraine. В Україні зростає кількість готелів та хостелів: внутрішній туризм стає драйвером розвитку індустрії. *Forbes.ua*. 2024. URL: <https://forbes.ua/news/v-ukraini-zrostaе-kilkist-goteliv-ta-khosteliv-vnutrishniy-turizm-e-drayverom-rozvitku-industrii-doslidzhennya-03102024-23985>

REFERENCES:

1. Bezruchko, L., Bilous, S., & Fil, M. (2023). The hotel industry of Ukraine in wartime: Current state and development prospects. *Economy and Society*, (47). Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2145/2074>
2. Bazhenova, S., Pologovska, Yu., & Kantsur, I. (2022). Development of the hotel and restaurant business in today's conditions. *Economy and Society*, (38). Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1287>
3. Podakov, Ye. S. (2024). Current state, investment attractiveness, and prospects for further development of the hotel business in Ukraine. *Economic Space*, (191).
4. Lupashko, A. (2024). Saving and growing: How business owners can make money work during wartime. *Delo.ua*. Retrieved from <https://www.delo.ua>
5. Chornyi, O. (2024). Welcome: Why hoteliers have embraced pets. *Mind.ua*. Retrieved from <https://mind.ua>
6. Ribas Hotels Group. (2025). Overview of the Hotel Market in Ukraine 2025. Odesa: Ribas Hotels Group. Retrieved from <https://ribashotelsgroup.ua>
7. Sigala, M. (2020). Tourism and COVID-19: Impacts and implications for advancing and resetting industry and research. *Journal of Business Research*, 117, 312–321. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.06.015>
8. Gursoy, D., & Chi, C. (2020). Effects of COVID-19 pandemic on hospitality industry: Review of the current situations and a research agenda. *Journal of Hospitality Marketing & Management*, 29(5), 527–529. <https://doi.org/10.1080/19368623.2020.1788231>
9. Baum, T., & Hai, N. (2021). Hospitality, tourism, human rights and the impact of COVID-19. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 33(8), 3002–3019. <https://doi.org/10.1108/IJCHM-03-2021-0274>
10. Kim, J., & Han, H. (2021). The influence of perceived risk on customers' intentions to use hotel services during crisis. *Tourism Management Perspectives*, 40. <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2021.100879>
11. Chen, M.-H. (2021). The response of hotel industry to crises: Lessons from COVID-19. *International Journal of Hospitality Management*, 94. <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2020.102815>
12. Baker, M. (2022). Small hotel resilience during the pandemic: Adaptation and innovation. *Tourism Review*, 77(2). <https://doi.org/10.1108/TR-09-2020-0451>
13. Pappas, N. (2023). Crisis management in hospitality: Strategic lessons from global disruptions. *International Journal of Hospitality Management*, 109. <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2022.103392>
14. Goh, E., & Sigala, M. (2023). Digital transformation in hospitality: Crisis-driven innovation and sustainability. *Tourism Management*, 94. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2022.104659>
15. UNWTO. (2024). Tourism Recovery Tracker 2024. Madrid: World Tourism Organization. Retrieved from <https://www.unwto.org/tourism-recovery-tracker>
16. Kock, F., Nørfelt, A., & Jensen, J. (2023). Organizational resilience in tourism: Leadership under crisis. *Annals of Tourism Research*, 97. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2022.103481>
17. Filimonau, V. (2023). Post-war recovery of tourism and hospitality: Sustainability perspectives. *Tourism Economics*, 29(7). <https://doi.org/10.1177/13548166231161275>
18. State Agency for Tourism Development of Ukraine. (2024). Analytical report on the state of the tourism industry under martial law. Retrieved from <https://www.tourism.gov.ua>
19. Forbes Ukraine. (2024). The number of hotels and hostels in Ukraine is growing: Domestic tourism is becoming a driver of the industry's development. Retrieved from <https://forbes.ua/news/v-ukraini-zrostaе-kilkist-goteliv-ta-khosteliv-vnutrishniy-turizm-e-drayverom-rozvitku-industrii-doslidzhennya-03102024-23985>